Súd:	Okresný súd Košice okolie
Spisová značka:	6T/85/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu:	7514010421
Dátum vydania rozhodnutia:	22. 01. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ:	JUDr. Miroslav Baňacký
ECLI:	ECLI:SK:OSKE3:2015:7514010421.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Košice - okolie, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Miroslava Baňackého a prísediacich F. J. F. X. L. na hlavnom pojednávaní konanom dňa 22. januára 2015 v Košiciach takto

r o z h o d o l :

Obžalovaní:

X. Z. H. - I.. XX.X.XXXX O. N., G. Z. T. M., Z. B. Z. U. W. K., M. XX, B., bez pracovného pomeru

X. Š. Y. - I.. X.X.XXXX O. N., G. Z. N. Č.. XX, okres Košice - okolie, bez pracovného pomeru

s ú v i n n í, ž e

dňa 01.01.2014 o 03:30 hod. pred miestnym amfiteátrom v obci Kechnec, okres Košice - okolie, napadli R. Z., I.. XXXX tým spôsobom, že počas zábavy začali do neho zadrapovať a keď sa snažil pred nimi utiecť, Z. H. ho dohonil a niekoľkokrát udrel päsťou do hlavy, podkopol ho a po páde na zem spolu so Štefanom Labancom ho opakovane udierali päsťami do oblasti hlavy a hrudníka a opakovane ho kopali do oblasti hrudníka a nôh, Z. H. mu kolenami opakovane dopadal na ľavý členok nohy, čím poškodený utrpel zlomeninu vonkajšieho členka s posunom úlomkov, so zlomeninou zadnej hrany píšťaly a roztrhnutím deltového väzu, s čiastočným vykĺbením členkového kĺbu vľavo, odreniny na chrbte pravej ruky, s dobou liečenia 16 - 20 týždňov,

t e d a

Z. H. - inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného,

Š. Y. - na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného,

t ý m s p á c h a l i

Z. H. - zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona,

Š. Y. - prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Za to sa odsudzujú

Obžalovaný Z. H.:

Podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, v spojení s § 37 písm. h) m), § 38 ods. 5, ods. 8, § 41 ods. 1 a § 49 ods. 2 Tr. zákona na úhrnný trest odňatia slobody vo výmere 7,5 (sedem a pól) roka.
Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa z a r a ď u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Obžalovaný Š. Y. :

Podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona, v spojení s § 37 písm. h) m), § 38 ods. 4, ods. 8, § 41 ods. 1, § 42 ods. 1 a § 49 ods. 2 Tr. zákona súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky a 4 (štyri) mesiace.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Trestného zákona sa z a r a ď u j e na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 42 ods. 2 Trestného zákona súd r u š í výrok o treste obžalovaného Š. Y. v rozsudku Okresného súdu Košice okolie sp. zn. 5 T 23/2014 zo dňa 10.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.12.2014, ktorým mu bol za prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Trestného zákona uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 12 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. poriadku súd u k l a d á obžalovanému Brunovi Catumbelovi povinnosť nahradiť poškodenému R. Z., I.. X.X.XXXX O. N.h, trvale bytom N. Č.. XX, okres Košice - okolie škodu z titulu bolestného vo výške 2 174.- (dvetisíc jednostosedemdesiatštyri) €.

o d ô v o d n e n i e :

Dňa 11.6.2014 podal prokurátor Okresnej prokuratúry Košice - okolie (ďalej len ako „prokurátor“) obžalobu na obžalovaného Z. H. F. Š. Y. pre skutok právne kvalifikovaný ako zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona.

Na začiatku hlavného pojednávania súd zisťoval záujem strán uzavrieť dohodu o vine a treste. Prokurátor nemal záujem uzavrieť dohodu o vine a treste a tak súd pristúpil k vykonaniu hlavného pojednávania. Po prednesení obžaloby poškodený R. Z. (ďalej len ako „poškodený“) uplatnil nárok na náhradu škody z titulu bolestného podľa záverov znaleckého dokazovania.
V zmysle § 257 Tr. por. súd umožnil obžalovaným urobiť vyhlásenie o svojej vine. Obžalovaní využili túto možnosť a vyhlásili, že sa cítia byť nevinní.
Vzhľadom k tomuto vyhláseniu obžalovaných súd rozhodol, že vykoná dokazovanie v celom navrhnutom rozsahu.
V rámci dokazovania na hlavnom pojednávaní boli vykonané nasledujúce dôkazy, ktoré súd hodnotí jednotlivo nasledovným spôsobom.
T. H. vo svojej výpovedi uviedol, že v noci z 31.12.2013 na 1.1.2014 sa zabával v pohostinstve v obci Kechnec. Keď vyšiel z pohostinstva vonku, aby sa vyvetral, vyšiel za ním aj poškodený, ktorý na parkovisku pred pohostinstvom fyzicky napadol obžalovaného tak, že poškodený zozadu udrel obžalovaného do zadnej časti hlavy. Obžalovaný sa otočil a aktívne sa bránil proti útoku poškodeného, avšak z dôvodu, že obžalovaný mal vypité nepamätal sa, akým spôsobom ho poškodený napádal, ani ako sa bránil. Následne prišli na miesto činu bratia poškodeného, keď už tam boli, v tej chvíli poškodený spadol na zem, pričom bratia poškodeného začali napádať obžalovaného, ktorému sa podarilo odísť trošku ďalej od útočníkov asi na 5-6 m, kde ho bratia poškodeného dobehli, obžalovaný spadol na zem a všetci ho začali kopať. Obžalovaný sa kryl pred útokmi, potom sa obžalovanému podarilo vstať. Vtedy už prítomní ľudia začali ukľudňovať celý incident a obžalovaný Y. stiahol obžalovaného H. k sebe do dvora. Tam obžalovaný H. zistil, že nemá peňaženku, preto sa vybral naspäť k pohostinstvu, kde už bola polícia a následne obžalovaný odišiel domov. Podľa názoru obžalovaného sa poškodený zranil vtedy, keď obžalovaný ležal na zemi a poškodený ho kopol do boka. Obžalovaný ďalej uviedol, že v pohostinstve sa zabával s viacerými kamarátmi, alkoholické nápoje mal požité už v čase, keď prišiel do pohostinstva, počas pobytu v pohostinstve rozbil fľašku, ale nie ako prejav svojej agresivity, v pohostinstve zaregistroval aj poškodeného, s ktorým pri tancovaní nechtiac narazili do seba, ale ku konfliktu nedošlo.

Obžalovaný si nevšimol, že by došlo ku konfliktu medzi poškodeným, alebo jeho rodinnými príslušníkmi a obžalovaným Y.. Keď obžalovaný vyšiel vonku z pohostinstva, vonku už stál obžalovaný Y. v spoločnosti svedka Č., obžalovaný k ním bližšie neprišiel, lebo ho napadol poškodený.

Počas svojho napadnutia obžalovaný H. počul ako obžalovaný Y. kričí: „nechajte ho“, potom obžalovaný Y. oddeľoval obžalovaného od útočníkov a chcel dostať obžalovaného H. do svojho dvora. Obžalovaný H. tvrdil, že vie, že ho kopol práve poškodený, pretože ho počul aj zazrel a tiež potom čo sa postavil videl poškodeného medzi osobami na mieste činu. Počas útoku na svoju osobu, si zakrýval tvár rukami, lebo tam bolo viac osôb. Po útoku mal obžalovaný po tele modriny, ale vážne zranenia nemal. Obžalovaný Y. nezasahoval do konfliktu, iba odťahoval obžalovaného H.. Obžalovaný H. označil svedkov R. K., Č., Y. za svojich známych, na ktorých mal aj telefónne čísla, pričom nevedel vysvetliť prečo títo jeho známi sa ho nezastali počas útoku.

Výpoveď obžalovaného možno hodnotiť tak, že obžalovaný nepopiera, že v inkriminovanom čase a na inkriminovanom mieste mal fyzicky konflikt s poškodeným, avšak sám seba označil za osobu, ktorá bola napadnutá, najprv samotným poškodeným a následne ho bili bratia poškodeného. Čo sa týka zranenia poškodeného, to si podľa slov obžalovaného spôsobil sám poškodený vtedy, keď kopol obžalovaného do boku. Aj keď si pre požitý alkohol nepamätal priebeh útoku a svojej obrany a navyše si počas útoku na svoju osobu zakrýval tvár, bol presvedčený, že ho kopol poškodený a to preto, lebo ho počul počas útoku a po útoku, keď obžalovaný vstal videl poškodeného medzi osobami, ktoré boli na mieste činu. Ďalšia podstatná skutočnosť, ktorá vyplynula z výpovede obžalovaného bolo, že obžalovaný Y. nezasahoval do priebehu útoku a tiež ani ďalší svedkovia, ktorí boli na mieste činu a sú známymi obžalovaného H.. Sama o sebe výpoveď obžalovaného vyznieva dôveryhodne a presvedčivo, avšak pre správne rozhodnutie vo veci, je potrebné ju citlivo konfrontovať s ďalšími vykonanými dôkazmi, hlavne s výpoveďami ďalších svedkov, ktorí boli na mieste činu.

T. Y. pred súdom uviedol, že stál pred krčmou spolu so svojim ujom, keď uvidel ako obžalovaný H. vyšiel vonku z krčmy a asi 3-5 metrov za ním vyšiel vonku poškodený. Obžalovaný H. bol nahnevaný a keď vyšiel vonku, poškodený zozadu napadol pästou na hlavu obžalovaného H.. Obžalovaný v tej chvíli hneď spadol na zem, potom obžalovaného kopli svedkovia W., X. F. R. Z.. Na mieste činu bola aj svedkyňa Z.. Obžalovaný Y. prišiel spolu so svedkom Č. F. K. k obžalovanému H. a obžalovaný Y. oddeľoval útočníkov od obžalovaného H.. Vtedy svedok W. Z. zaútočil na obžalovaného Y., následne sa rukami naťahovali, obžalovanému Y. sa podarilo od svedka odtrhnúť a utiecť na svoj pozemok za bránu, odkiaľ zavolal políciu. Obžalovaný Y. ešte videl, ako svedok Č. odťahoval poškodeného, a pri tomto odťahovaní obaja spadli na zem. Svedok R. K. tak isto odťahoval útočníkov, obžalovaný videl, že svedok dostal aj jednu pästou. Aj potom, keď už bol obžalovaný Y. za bráničkou, útočníkov odťahovali od obžalovaného H. a celý útok skončil až príchodom polície. Obžalovaný Y. videl, že poškodený, keď vstal zo zeme kríval na nohu, pričom podľa jeho názoru si to poškodený spôsobil sám, vtedy, keď kopal do obžalovaného H., avšak presne nevidel, ako došlo k vzniku zranenia poškodeného, v inkriminovanom čase mal požitých pár pohárov vína, po ktorých potom ešte s ďalšími 4 osobami vypil jednu pollitrovku 38 % alkoholu. Obžalovaný sa nevedel vyjadriť čo sa stalo vo vnútri pohostinstva. Obžalovaný uviedol, že svedok F. počul po skutku, že boli návrhy medzi príslušníkmi rodiny poškodeného, že zbijú obžalovaného H.u. Následne obžalovaný sa rozpamätal, že ešte skôr ako prišli policajti sa obžalovaný H. a svedok K. stiahli do jeho dvora, pričom obžalovaného H. do dvora ťahali.

Výpoveď obžalovaného Y. možno hodnotiť tak, že aj podľa neho, poškodený mal ako prvý napadnúť obžalovaného H., ktorý hneď spadol na zem a v tomto momente prišli na miesto činu svedkovia W. F. X. Z., ktorí spolu s poškodeným kopali do obžalovaného H.u. Menej presvedčivo vyznieva tvrdenie obžalovaného Y., že poškodený si zranenie spôsobil sám tým, že kopal do obžalovaného H., a to napriek tomu, že sám obžalovaný tvrdil, že presne nevidel ako došlo k vzniku zranenia, pričom z obsahu celej jeho výpovede naopak vyplýva, že prakticky vnímal celý incident od počiatku až po jeho koniec. Zapojenie sa obžalovaného Y. a svedkov K. F. Č. do odťahovania útočníkov vyznieva celkom logicky. Pre vecne správne vyhodnotenie výpovede obžalovaného Y. je takisto potrebné konfrontovať ju s celým radom skutočností, ktoré vyplynuli z ďalších vykonaných dôkazov.

Poškodený R. Z. popisoval daný incident tak, že asi okolo 22:00 - 22:30 hod. išiel spolu s rodičmi, sestrou a bratom na oslavu do pohostinstva u Evy. Zabávali sa a potom prišili do pohostinstva obaja obžalovaní. Obžalovaný CF. začal vykrikovať, že sa mu stratila „ káva“ (poškodený vysvetlil, že išlo o

marihuanu) a ukazoval na každého, že ho zabije, keď sa mu nenájde „káva“. Poškodený išiel na toaletu, ale keďže boli špinavé, vyšiel von za roh budovy. Na rohu začali do poškodeného zadrapovať obžalovaní. Následne obžalovaní začali naháňať poškodeného, ktorého dobehli pri amfiteátri, kde mu obžalovaný H. dal dve rany dozadu do hlavy, podkopol poškodeného a začal ho biť a kopať. Následne sa k nemu pripojil obžalovaný Y.. Počas toho, ako ho bili, poškodený rukou stiahol obžalovaného H. na seba a držal ho, aby ho nebil. Obžalovaný Y. sa v tej chvíli ešte snažil biť poškodeného, po chvíľke sa obžalovaný H.la vyšmykol z rúk poškodeného a postavil sa. Vtedy obžalovaný H. videl, že poškodený má nohu na chodníku, položenú cez obrubník a oboma kolenami skočil na nohu poškodeného, ktorý pocítil bolesť, štípanie a už sa nemohol na ňu postaviť. Krátko potom útok skončil, poškodený bol v strese a bolela ho noha. Strážna služba amfiteátra zavolala políciu. Útočníci od poškodeného odišli, potom prišla polícia aj sanitka, ktorá zobrala poškodeného do nemocnice. Počas útoku videl v blízkosti miesta činu jedného strážnika a potom vyšli z krčmy dievčatá. K samotnému vzniku svojho zranenia poškodený spresnil, že v čase keď ležal na zemi, mal nohu na zemi, ale prečnievala aj cez obrubník chodníka a práve vtedy obžalovaný mu asi 3x skočil kolenami, na členok ľavej nohy.

K svojmu zraneniu poškodený uviedol, že bol práceneschopný asi 7 mesiacov, počas ktorých ho 2 krát operovali. V priebehu liečby nemohol chodiť, na nohe mal sadru asi 3 mesiace, bol odkázaný na pomoc inej osoby, čo sa týka obliekania, kúpania a užívania liekov. Poškodený nevedel vysvetliť dôvod, prečo ho obžalovaní napadli, na druhej strane však poprel, že by obž. H. tancoval s jeho príbuznými. Za účelom odstránenia rozporov vo výpovedi poškodeného súd na návrh prokurátora prečítal časť výpovede poškodeného z prípravného konania, v ktorej opisuje priebeh útoku. Poškodený bol vyzvaný, aby odstránil rozpory spočívajúce v tom, že v prípravnom konaní neuvádzal, že obžalovaný H. bol na zemi, ako aj to, že pred súdom neuviedol že na miesto činu mali pribehnúť jeho brat a otec, ktorí mali údajne poškodeného brániť. Poškodený odstránil rozpory tak, že trval na tom, že stiahol obžalovaného H.u na zem, pričom v prípravnom konaní o tom nevypovedal z dôvodu, že v čase výsluchu bol v strese, a to aj napriek tomu, že v čase jeho výsluchu bolo 3 mesiace po skutku. Pokiaľ ide o ďalší rozpor, poškodený ustálil, že naozaj jeho otec s bratom poškodeného prišli na miesto činu, pričom ako dôvod prečo to neuviedol pred súdom uviedol, že si myslel, že to povedia samotný svedkovia. Poškodený doplnil svoju výpoveď, keď navyše uviedol, že tak brat ako aj otec ho bránili pred ďalším útokom, pričom odťahovali najviac obžalovaného H., ktorý pri tom aj dostal bitku. Poškodený nevedel uviesť, čo bolo skôr či príchod príbuzných na miesto činu alebo jeho zranenie.

Súd nezistil, žiadnu skutočnosť, ktorá by spochybňovala dôveryhodnosť tejto výpovede, poškodený vypovedá o skutočnostiach logicky. Rozpory, ktoré sa objavili vo výpovedi poškodeného boli odstránené. Poškodený bez akýchkoľvek pochybností označil obžalovaných za útočníkov, pričom presne popísal aj mechanizmus vzniku svojho zranenia a páchateľa, ktorý mu zranenie spôsobil. Výpoveď poškodeného súd preto hodnotí ako v celku dôveryhodnú a presvedčivú.

Svedkyňa I. Z. - sestra poškodeného - skutok, ktorý je predmetom obžaloby popísala tak, že to bolo na Silvestra, zabávali sa, keď na Nový rok prišiel obžalovaný H. spolu s obžalovaným Y., zabávali sa a potom okolo 03:30 hod. sa všetko začalo. Obžalovaný H. začal zapárať do každého, poškodenému bolo zle, tak išiel vonku, lebo WC bolo obsadené a keď bol dlho vonku, svedkyňa vybehla von a videla ako obžalovaný H. a obžalovaný Y. bili poškodeného pri amfiteátri. Poškodený ležal na zemi a svedkyňa kričala na otca o pomoc. Otec a brat poškodeného išli na miesto činu, začali odťahoval obžalovaných, poškodený bol stále na zemi a vtedy svedkyňa videla, že obžalovaný H. kopal poškodeného do nohy, poškodený kričal o pomoc, bili ho päsťou do tváre. Počas toho, ako otec s bratom odťahovali útočníkov, obžalovaný H. ešte kopal poškodeného na zemi. Strážna služba zavolala políciu aj záchranku. Útok podľa svedkyne prebiehal asi 100 m. od vchodu do pohostinstva, na mieste činu nebolo žiadne osvetlenie napriek tomu svedkyňa tvrdila, že videla útok, pretože išla smerom kde bola bitka až prišla bližšie k poškodenému, kde uvidela pri poškodenom obžalovaného H.u a Y., ktorí napadli poškodeného zozadu a poškodeného dali dole na zem. Obžalovaný H. bil poškodeného päsťami a kopal ho do nohy asi 4x. Potom svedkyňa privolala pomoc. Poškodený mal šikmo nohu. Kopal ho do členka. Potom prišli otec s bratom. Obžalovaný H.a boxoval poškodeného do hlavy. Podľa svedkyne obžalovaní boli pod vplyvom alkoholu. Svedkyňa tvrdila, že obžalovaný H. kolenami skočil na brata a tiež, že pred skutkom obžalovaný H. tancoval so sesternicou svedkyne, avšak nikto s tým nemal problém.
Súd hodnotí túto výpoveď ako menej dôveryhodnú a presvedčivú, pokiaľ ide o tvrdenie svedkyne, že videla útok na poškodeného, ktorý prebiehal 100 od vchodu do pohostinstva, na mieste kde nebolo osvetlenie a svedkyňa napriek tomu, videla ako sa poškodený ocitol na zemi. Súd sa domnieva, že

buď svedkyňa nesprávne odhadla vzdialenosť, alebo jednoducho nemohla vidieť bitku resp. jej začiatok, pretože bitka podľa obsahu jej výpovede bola dôvodom, prečo išla bližšie k miestu, kde bola bitka a tam potom súd pripúšťa, že mohla vidieť bitie poškodeného, avšak nie od začiatku. Málo presvedčivo pôsobí výpoveď svedkyne aj preto, že svedkyňa nevypovedala chronologicky, stále sa vracala v popise deja a dopĺňala ho o nové skutočnosti, pričom tak podstatnú vec ako vznik zranenia ľavého členka poškodeného uviedla, prakticky až v závere svojho výsluchu, keď jej kládli otázky obžalovaní.

Svedok W. Z. uviedol, že bol v pohostinstve, kde sa zabával, keď prišla za ním sesternica, že poď von, lebo R. bijú. Svedok vybehol von a videl ako obžalovaní bijú poškodeného - aj Š. F. Z.. Obžalovaní ležali nad ním, bili ho päsťou, kľačali, bili ho v oblasti hlavy a hrudníka medzi amfiteátrom a pohostinstvom. Svedok oddeľoval obžalovaných od poškodeného, potom sa obžalovaní rozutekali a poškodený ostal ležať na zemi a vtedy poškodený povedal svedkovi, že asi má zlomenú nohu. Niekto privolal sanitku. Svedok so svedkom X. Z. dvihli a odniesli poškodeného, potom prišla sanitka a policajti. Následne svedok išiel s poškodeným do nemocnice. Potom, čo prišla pre svedka jeho sesternica vybehol von spolu so susedom B. G.Á., otec (M. X. Z.) už bol v tom čase vonku a naťahoval sa s obžalovanými, útok prebiehal od krčmy asi 20 m, svietilo tam svetlo. Svedok nevedel uviesť dôvod konfliktu, dokonca ani na zábave nevidel žiaden konflikt. Obžalovaní prišli do pohostinstva po svedkovi. Pokiaľ ich tam svedok registroval, správali sa normálne, nevšimol si, či obžalovaní boli veľmi opitý.

Výpoveď svedka súd hodnotí ako dôveryhodnú a presvedčivú, bez logických rozporov a nezrovnalostí, pričom z výpovede celkom jednoznačne vyplýva, že obaja obžalovaní útočili a napádali poškodeného, pričom po ich útoku poškodený ostal ležať na zemi, už má zranenie ľavého členka, nevie vstať zo zeme, musí byť odnesený a následne je odvezený sanitkou. Na druhej strane, však z predmetnej svedeckej výpovede nevyplýva, kto a ako spôsobil poškodenému zranenie ľavého členka, čo ale podľa názoru súdu nespochybňuje dôveryhodnosť výpovede svedka, pretože si treba uvedomiť, že svedok prichádza na miesto činu až v priebehu bitky, pričom ešte pred ním mal byť na mieste činu svedok X. Z..

Ďalším vypočutým svedkom bol svedok X. Z., ktorý vo svojej výpovedi uviedol, že oslavovali Nový rok, potom nad ránom o pol štvrtej videl, že obžalovaný Catumbela šalel, poškodený išiel vonku na malú potrebu, dcéra I. sa za ním išla pozrieť, lebo sa dlho nevracal. Svedkyňa údajne videla, že obžalovaný H. napadol poškodeného a preto bežala pre svedka. Svedok vybehol von a potom za ním vybehol aj svedok W. Z.. Vonku svedok videl, že obžalovaní bili aj kopali poškodeného, svedok bránil poškodeného, aby nebolo horšie. Strážna služba privolala políciu a záchranku. Poškodeného bolela noha, preto ho svedok zdvihol a volali sanitku. Obžalovaní boli agresívni, pričom svedok dosvedčil, že poškodeného udrel aj obžalovaný Y..

Aj túto výpoveď súd hodnotí ako dôveryhodnú a presvedčivú, i keď dosť stručnú. Svedok usvedčuje obžalovaných z fyzického útoku na poškodeného, po ktorom poškodený už nemohol chodiť. Na druhej strane ani tento svedok neusvedčuje konkrétnu osobu, ktorá by spôsobila poškodenému zranenie ľavého členka.

M. I. Č. vypovedal, že keď fajčil vonku pri bare v spoločnosti svedka K. a obžalovaného Y. videl, ako z krčmy vybehol obžalovaný H. a za ním poškodený R. Z.. Pri amfiteátri sa chytili a pobili sa, pričom padli aj nejaké päste. Svedok nevedel uviesť kto koho udrel, hoci ku konfliktu došlo 20 m od neho. Obžalovaný H. a poškodený spadli na zem, váľali sa a potom vybehol poškodeného brat W. Z. a ich otec a skočili na obžalovaného H.u a začali ho biť. Poškodený spolu s otcom a bratom bili obžalovaného H.. Obžalovaný Y. ich odťahoval, potom prišli policajti a tak bitka skončila. Obžalovaný LF. prišiel na miesto činu až vtedy, keď už bili obžalovaného H..
Svedok Č. ďalej videl, ako svedok W. Z. kopal obžalovaného H. do rebier a do boka. Svedok X. Z. tiež bil na zemi obžalovaného H., pričom obžalovaný Y. odťahoval obžalovaného H., F. Z. obžalovaného Y. nenapadli.
Svedok tiež videl, že poškodený kríval na nohu. Nevedel však uviesť prečo došlo ku konfliktu. Obžalovaný H. sa svedkovi priznal, že na priebeh udalostí vo vnútri pohostinstva si nepamätá. Svedok ďalej uviedol, že videl ako svedok W. Z. sa naťahuje s obžalovaným Y. a následne sa Y. schoval vo dvore, avšak nikto iný do dvora nešiel. Obžalovaný H. počas návštevy pohostinstva tancoval, zabával sa, ale obžalovaný Y. nie. Nič výnimočné sa v pohostinstve nestalo, svedok nevedel o tom, že by niekto rozbil v pohostinstve fľašku.

Výpoveď svedka súd hodnotí ako výpoveď v ktorej sa objavila istá nezrovnalosť, keď svedok najprv tvrdil, že Z. nenapadli obžalovaného Y. a neskôr uviedol, že videl, ako sa svedok Martin Bunda naťahuje s obžalovaným Y.. Napriek uvedenému svedok jednoznačne dosvedčil, že došlo k bitke medzi obžalovaným H. a poškodeným. Dôkazná hodnota výpovede je znižovaná tým, že svedok napriek tomu, že popisoval aj začiatok bitky, nevedel uviesť kto ju začal, ani jej konkrétny priebeh, príčinu vzniku konfliktu a už vôbec neuviedol, ako došlo k zraneniu ľavého členka poškodeného. Svedok dosvedčil, že po bitke poškodený kríval.

Obdobne vypovedal aj svedok R. K., ktorý uviedol, že keď bol vonku pred krčmou spolu so svedkom Č., obžalovaným Y. a ďalšími chlapcami z partie, videl ako z krčmy vybehol H. a za ním bežal poškodený R. Z., ktorý chytil obžalovaného H. a vtedy vybehli vonku ďalší rodinní príbuzní poškodeného. Pri amfiteátri poškodený R. Z. schmatol zozadu obžalovaného H.u otočil ho a udrel päsťou do tváre. Obžalovaný H. sa už iba bránil, bránil sa postojačky a keď pribehli ďalší štyria príbuzní poškodeného, obžalovaný H.a spadol, pretože útočníci boli v prevahe. Konkrétne dobehol na miesto činu otec poškodeného a jeho brat, pričom do bitky sa zapojili aj ďalšie osoby. Obžalovaný H. spadol na zem, kde ho kopali. Svedok spolu s obžalovaným Y. odťahovali obžalovaného H. od útočníkov tak, že ho vytiahli spod útočníkov. Poškodeného potom odniesli dnu do krčmy a ďalšie osoby upokojovali útočníkov. Svedok odtiahol obžalovaného H. za Y. bránu. Potom prišla polícia. Obžalovaný H. niekam odišiel, s políciou nehovoril, svedok pri polícii nebol. Pred incidentom sa v pohostinstve nič mimoriadne nestalo, obžalovaný H. ani poškodený neboli agresívni. Svedok trval na tom, že do okamihu, keď obžalovaný H. s poškodeným spadli na zem, poškodený kopol obžalovaného H., potom čo už boli obaja na zemi poškodený obžalovaného H. nekopal.

Aj túto výpoveď súd hodnotí ako dôveryhodnú a presvedčivú. Svedok presnejšie popisuje začiatok bitky, ako aj účasť ďalších osôb na bitke. Svedok usvedčuje poškodeného z fyzického útoku na obžalovaného H., po ktorom poškodený už nemohol chodiť. Na druhej strane ani tento svedok neusvedčuje konkrétnu osobu, ktorá by spôsobila poškodenému zranenie ľavého členka.

Z výpovede svedka M. W. vyplynulo, že samotný svedok v čase incidentu pracoval ako zamestnanec Obecného úradu, keď asi o pol štvrtej začul krik, ktorý vychádzal spred amfiteátra. Ľudia kričali, že poškodený má zlomenú nohu, preto svedok zavolal políciu. Svedok, keď došiel na miesto činu videl bitku medzi poškodeným a obžalovaným H., pričom poškodený ležal na zemi a na ňom ležal obžalovaný H., okolo nich bolo veľa ľudí a obžalovaný Y. bol doma za bránou. Na mieste činu nevidel ani svedka K., ani svedka Č., dokonca ani brata a otca poškodeného. Svedkov K. a Č. svedok W. videl len v pohostinstve, kde si bol kúpiť kofolu. Svedok od bitky odišiel preč.

Súd hodnotí výpoveď svedka ako málo dôveryhodnú a presvedčivú a navyše aj ako dôkazne málo hodnotnú. Výpoveď dokazuje, že došlo k bitke medzi obžalovaným H. a poškodeným, že poškodený mal zlomenú nohu, avšak nič nové a ani podstatnejšie, čo by mohlo ozrejmiť ako a prečo došlo ku konfliktu resp. kto a ako spôsobil poškodenému predmetné zranenia výpoveď nepriniesla. Výpoveď svedka súd hodnotí ako málo presvedčivú z dôvodu, že ako jediný svedok na mieste činu počas bitky nevidí žiadneho z vypočutých svedkov, ktorých prítomnosť je vzájomne potvrdzovaná jednotlivými výpoveďami.

Ako ďalší svedok navrhnutý obžalobou bol vypočutý svedok M. F., ktorý uviedol, že pri fyzickom útoku nebol, nakoľko už o 1:30 hod. bol doma. Následne asi o dva dni potom, čo sa mal skutok stať, mu niekto povedal, že obžalovaní mali napadnúť poškodeného. V inkriminovanú noc sa svedok s obžalovanými stretol, aj s nimi požíval alkohol, ale potom sa presadil k inej skupine osôb, obžalovaný H.a na neho nepôsobil agresívne ani nemal žiaden konflikt.

Súd hodnotí výpoveď svedka ako nepodstatnú, ktorá nemá žiaden prínos k objasneniu predmetného skutku, nakoľko svedok podľa vlastných slov v inkriminovanom čase nebol na mieste činu. Preto táto výpoveď objektívne nemohla priniesť nič nové a ani potvrdiť to čo už vyplynulo z iných dôkazov, pokiaľ ide o otázky prečo a ako došlo k bitke medzi obžalovaným H. a poškodeným resp. kto a ako spôsobil poškodenému predmetné zranenia.

V rámci znaleckého dokazovania súd vypočul ako znalca W.. G., ktorý v tejto trestnej veci podával znalecký posudok č. 17/2014 . Znalec pri svojom výsluchu na hlavnom pojednávaní uviedol, že v plnom rozsahu zotrváva na podanom znaleckom posudku, znalec podaný znalecký posudok nechcel v ničom

doplniť, ani v ňom nič opraviť. Podľa znalca, zranenie, ktoré utrpel poškodený je veľmi bolestivé, preto znalec nepredpokladal, že by poškodený mohol chodiť, alebo sa postaviť. Skutočnosť, že poškodený bol v čase činu pod vplyvom alkoholu, mohla trošku bolesť tlmiť, ale poškodený by nebol schopný aktívne fyzicky napádať inú osobu. Znalec zopakoval, že vylučuje vznik zranenia poškodeného mechanizmom, aký uviedol obžalovaný H. a tiež, že odsunutie vyberania šrúb z nohy poškodeného, v skutočnosti nepredĺžilo celkovú dĺžku liečenia poškodeného.
Vo vzťahu k tomuto vykonanému znaleckému dokazovaniu súd nezistil žiadnu skutočnosť, ktorá by oslabovala, či vyvracala jeho dôkaznú hodnotu a navyše závery podané znalcom neboli spochybnené ani po odbornej stránke.

Súd so súhlasom prokurátora v zmysle § 268 ods. 2 Tr. por. prečítal znalecké posudky MUDr. J. a MUDr. L.ej č. 54/2014 a 55/2014 z č. l. 60-73 a z č. l. 74-86.

Boli vykonané aj listinné dôkazy, ktoré navrhol prokurátor, a ktoré tvoria obsah vyšetrovacieho spisu, a to konkrétne bola prečítaná: zápisnica o ohliadke miesta činu z č. l. 104 - 106, lekárske správy z čl. 109-112, odpis registra trestov Š. Y. zo dňa 22.1.2015 z č. l. 153, odpis registra trestov Z. H. zo dňa 22.1.2015 z č. l. 154, lustrácia GP M. Š. Y. zo dňa 22.1.2015 z č. l. 155 - 161, lustrácia GP SR Z. H. zo dňa 22.1.2015 z č. l. 162 - 178, správa z obce z čl. 115-116 a trestný spis tunajšieho súdu sp. zn. 5 T 23/2014. Napokon bola aj oboznámená fotodokumentácia z č. l. 107,108.

Zhodnotením všetkých vykonaných dôkazov v ich vzájomnej súvislosti súd konštatuje, že obžalovaní svoju vinu popierajú. Spáchanie skutku je objektivizované zraneniami poškodeného a dĺžkou jeho liečenia, z čoho vyplýva, že je nepochybné, že skutok sa stal a je trestným činom. Obžalovaný H. priebeh skutku popisuje tak, že práve on bol napadnutý poškodeným, pričom k poškodenému sa neskôr pridali ďalší rodinný príbuzní poškodeného a fyzicky ho napádali, pričom poškodený si mal svoje zranenie ľavého členka spôsobiť sám, keď kopol obžalovaného H.. Podľa obžalovaného H. T. Y. sa do bitky nezapojil v tom pravom slova zmysle, teda aby bil útočníkov, ale len oddeľoval útočníkov, aby na neho neútočili. Uvedenú verziu potvrdzuje aj samotný obžalovaný Y., ktorý popiera svoju vinu, pričom za útočníka označuje poškodeného, ktorý ako prvý napadol obžalovaného H. a ku ktorému sa pripojili ďalší svedkovia - rodina poškodeného a všetci spoločne útočili na obžalovaného H.. Obžalovaný Y. zhodne s výpoveďou obžalovaného H. tvrdil, že sa zapojil do bitky, aby oddelil útočníkov a ochránil obžalovaného CatU.. Výpovede obžalovaných najviac podporujú výpovede svedka Č. F. K., i keď nie úplne zhodne. Svedkovia Č. a K. vzájomne totožne uviedli, že ako prvý vyšiel z pohostinstva obžalovaný H. a hneď za ním poškodený, pričom svedok K. videl, že prvý kto začal bitku bol poškodený. Obžalovaný a svedkovia Č. F. K. zhodne vypovedali, že k poškodenému sa potom pripojil svedok W. Z. F. X. Z., ktorí spoločne napádali obžalovaného H., pričom tvrdenia obžalovaných, že poškodený si zranenie spôsobil kopnutím do H. potvrdzuje len svedok K., ktorý uviedol, že predtým ako obžalovaný H. spadol s poškodeným na zem, poškodený kopol do obžalovaného H., avšak potom na zemi už poškodený obžalovaného nekopol. Ide o jediný dôkaz, ktorý preukazuje kopnutie poškodeného do obžalovaného a teda okamih a príčinu, kedy podľa obhajoby obžalovaných, malo dôjsť k zraneniu poškodeného. Výpovede obžalovaných a svedkov Č. F. K. vykresľujú celý skutok tak, že obžalovaný H.a je obeťou útoku poškodeného a svedkov W. Z. F. X. Z., pričom obžalovaný Y. spolu so svedkami Č. F. K. len oddeľovali útočníkov a snažili sa ochrániť obžalovaného H..
Jediným usvedčujúcim dôkazom proti obžalovaným je výpoveď samotného poškodeného, ktorý popisuje začiatok a aj celý priebeh bitky, pričom popisuje mieru účasti oboch obžalovaných na danom útoku. Jedine poškodený usvedčuje konkrétnu osobu zo spôsobenia zranenia jeho ľavého členka, pričom popisuje aj mechanizmus zranenia. Výpoveď poškodeného čiastočne podporujú výpovede svedkov W. Z., X. Z. I. Z.. Avšak ani jeden svedok nepotvrdzuje výpoveď poškodeného v tom, kto a ako spôsobil poškodenému zranenie ľavého členka. Výpoveď svedkyne I. Z., ktorá hovorila o skákaní po nohe poškodeného, súd nepovažuje za dostatočne presvedčivú z vyššie uvedených dôvodov. Ak teda zhodnotíme všetky vykonané dôkazy môžeme konštatovať, že zo všetkých dôkazov nepochybne vyplynulo, že medzi poškodeným a obžalovaným H. došlo k bitke, pričom pred touto bitkou poškodený nevykazoval žiadne zranenie svojej nohy, avšak bezprostredne po bitke poškodený vykazuje zranenie nohy, nemôže chodiť, následne privolaná sanitka odváža poškodeného na ošetrenie, kde je mu diagnostikované zranenie, ktoré má súd za objektivizované závermi znaleckého dokazovania MUDr. G.a. Z uvedeného je zrejmé, že zranenie poškodeného muselo objektívne vzniknúť počas predmetnej bitky. Podľa obžalovaných si poškodený spôsobil zranenie sám keď kopol do obžalovaného H., pričom kopnutie potvrdzuje jedine svedok K.. Na druhej strane poškodený zo spôsobenia svojho zranenia

usvedčuje obžalovaného H., pričom uvádza aj mechanizmus vzniku zranenia. Je pravda, že túto jeho verziu nepotvrdzuje žiaden z vypočutých svedkov, dokonca ani jeho rodinný príbuzní, nakoľko objektívne ani nemohli uvedené vidieť, pretože prichádzajú na miesto činu o niečo neskôr. Dôkazom, na základe ktorého sa súd priklonil k verzii poškodeného a ktorú tým pádom považuje za jednoznačne a nepochybne preukázanú je znalecké dokazovanie zranenia poškodeného. Znalec MUDr. G. v odpovedi na otázku č. 2 uvádza, že ku vzniku poranenia ľavého členkového kĺbu poškodeného mohlo z odborného medicínskeho hľadiska dôjsť tak, ako to uvádza poškodený, pričom mechanizmus, ktorý uviedol obžalovaný H., - kopnutie nohou poškodeného do nejakého predmetu (napríklad aj tela obžalovaného H.) znalec nepokladal za pravdepodobný pre vznik poranenia ľavého členkového kĺbu poškodeného.

Pre úplnosť súd dodáva, že znalec sa vyjadril aj k tomu, že k poraneniu ľavého členkového kĺbu mohlo dôjsť aj pri vzájomnom zápasení a chytení rukami medzi poškodeným a útočníkom s následným pádom oboch osôb na zem, kedy sa mohla noha poškodeného dostať do takej polohy, že pri páde na zem, pri zablokovaní pohybu nohy mohlo dôjsť ku násilnému vytočeniu ľavej nohy poškodeného navonok voči predkoleniu. V tomto smere súd uvádza, že o spoločnom páde poškodeného a obžalovaného H.u vypovedal len svedok Č., avšak tento mechanizmus súd považuje za nepreukázaný, nakoľko ani obžalovaný H. a ani obžalovaný Y. zablokovanie nohy pri spoločnom páde poškodeného s inou osobou neuviedli ako možný mechanizmus zranenia poškodeného, ale naopak zhodne hovorili o kopnutí poškodeného do obžalovaného, čo znalec ako možný mechanizmus zranenia poškodeného nepokladal za pravdepodobný. Preto súd na základe týchto úvah a hodnotení dospel k záveru, na základe ktorého sa priklonil v celom rozsahu ku výpovedi poškodeného, ktorú považuje za podporenú výpoveďami ďalších svedkov, ako závermi znaleckého dokazovania. Naopak výpovede obžalovaných sa javia ako málo podporené výpoveďami svedkov Č.R. F. K. a pokiaľ ide o mechanizmus vzniku zranenia poškodeného za málo pravdepodobné.
Teda súd napokon dospel k záveru o jednoznačnej a nepochybnej vine obžalovaných, nakoľko má za to, že vykonaným dokazovaním bolo bez akýchkoľvek pochybností preukázané, že skutok sa stal tak, ako bol uvedený v obžalobe, napĺňa znaky viacerých trestných činov a dopustili sa ich obžalovaní.

Týmto konaním obžalovaný H. porušil chránený spoločenský záujem, ktorým je zdravie iného a pokojné občianske spolužitie a obžalovaný Y. pokojné občianske spolužitie. Podľa spôsobu konania obžalovaných, charakteru a intenzity útoku súd usudzuje, že išlo u oboch obžalovaných o úmyselné konanie, pričom úmysel obžalovaného H. sa vzťahoval aj na spôsobenie ťažkej ujmy na zdraví poškodeného.

Pokiaľ ide o subjekt skutkovej podstaty trestného činu z vykonaného znaleckého dokazovania, predmetom ktorého bolo vyšetrenie duševného stavu oboch obžalovaných má súd za preukázané, že u obžalovaných nebola zistená prítomnosť žiadnej psychickej poruchy v čase činu, u obžalovaného H.u išlo v čase činu o jednoduchú opilosť, preto jeho ovládacia a rozpoznávacia schopnosť bola zmenšená len nepodstatne, rovnako tak aj obžalovaný Y.c mohol v čase činu rozpoznať a ovládať svoje konanie. Teda súd hodnotí oboch obžalovaných ako trestne zodpovedných páchateľov.
Okrem uvedeného súd navyše poukazuje, že u obžalovaného H.u bola zistená závislosť a škodlivý konzum viacerých psychoaktívnych látok, avšak pre negatívny postoj obžalovaného k liečbe a štruktúru jeho osobnosti, znalci ochranné protitoxikomanické ani protialkoholické liečenie neodporučili. U obžalovaného Y. znalci zistili syndróm závislosti od viacerých drog a chronický alkoholizmus na úrovni II. až III. vývojovej fázy ako aj experimentovanie s viacerými psychoaktívnymi látkami, preto odporúčajú ústavné protialkoholické a protitoxikomanické liečenie, avšak v predchádzajúcom trestnom konaní tieto liečenia už boli uložené, preto nemá zmysel ich znovu ukladať.

Na základe vyššie uvedeného súd konštatuje, že obžalovaný H.a naplnil všetky znaky skutkovej podstaty zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona v jednočinnom súbehu s prečinom výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona, a obžalovaný Y. naplnil všetky znaky skutkovej podstaty prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Tr. zákona

Určenie druhu a výmery trestu u obžalovaného Z. H.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd bral do úvahy spôsob spáchania skutku, význam spôsobeného následku, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti.

Bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý súd podriadil pod skutkovú podstatu zločinu ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Trestného zákona a prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pričom ide o násilné konanie, ktorým obžalovaný porušil jeden z najdôležitejších spoločenských záujmov, ktorým je zdravie poškodeného a súčasne porušil aj pokojné občianske spolužitie.
Pri posudzovaní osoby páchateľa, jeho pomerov a možností jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona sa súd opieral o nasledujúce, na hlavnom pojednávaní prečítané znalecké posudky a listinné dôkazy:
· Znalecký posudok MUDr. J. F. MUDr. L. pos. č. 56/2014 zo dňa 24.4.2014 z č. l. 60-73,
· odpis z registra trestov obžalovaného z č. l. 154, z ktorého je zrejmé, že obžalovaný už bol v minulosti celkovo 4 x trestne odsúdený, prevažne za majetkovú trestnú činnosť, ale jeden krát aj za zločin lúpeže podľa § 188 ods. 1 Trestného zákona, prečin ublíženia na zdraví podľa § 156 ods. 1 Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona na nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 4,5 roka so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pričom z výkonu tohto trestu bol podmienečne prepustený 16.11.2011 so skúšobnou dobou na 4 roky teda do 16.11.2015. Z uvedeného vyplýva, že predmetného skutku sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za obdobnú násilnú trestnú činnosť,
· lustrácia Generálnej prokuratúry Slovenskej republiky z č. l. 162 - 178,
· správa o povesti obžalovaného z obce Seňa z č. l. 116, z ktorej vyplýva, že obžalovaný bol prihlásený na trvalý pobyt v obci do 24.4.2013, aktuálne jeho trvalý pobyt je obec Seňa, jeho správanie nebolo prerokúvané komisiou pre verejný poriadok.

Z vykonaných dôkazov mal súd za preukázané, že obžalovaného možno hodnotiť ako osobu s asociálnym správaním a agresívnymi reakciami, ktorá má sklony k páchaniu majetkovej, ale aj násilnej trestnej činnosti, pričom násilná kriminalita má u obžalovaného stúpajúcu závažnosť. Obžalovaný bol už v minulosti vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý evidentne nemal na obžalovaného dostatočný výchovný a preventívny účinok, nakoľko ani hrozba výkonu zvyšku trestu, z ktorého bol obžalovaný podmienečne prepustený na relatívne dlhú skúšobnú dobu, nemala na obžalovaného očakávaný vplyv. Na základe uvedeného sa súd domnieva, že obžalovaný je dlhodobo kriminálne orientovaný a sociálne neprispôsobivý, preto aj prognóza jeho ďalšieho správania vyznieva jednoznačne negatívne aj s ohľadom na spôsob spáchania činu - skákanie po zafixovanej nohe poškodeného, z ktorého je jasný úmysel spôsobiť vážnejšie a bolestivejšie zranenie.

Keďže u obžalovaného ide o jednočinný súbeh dvoch rôznorodých trestných činov - zločin ublíženia na zdraví a prečin výtržníctva, v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona súd ukladal úhrnný trest, pričom ako základ trestnej sadzby použil trestnú sadzbu zakotvenú Trestným zákonom za najprísnejší zbiehajúci sa trestný čin, čo v tomto prípade je zločin ublíženia na zdraví podľa § 155 ods. 1 Tr. zákona, za ktorý zákon stanovuje tresnú sadzbu trestu odňatia slobody od 4 - 10 rokov a túto trestnú sadzbu upravoval v zmysle § 38 Tr. zákona nasledujúcim spôsobom.

Ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zákona súd posúdil to, že obžalovaný svojim konaním spáchal dva trestné činu a ako ďalšiu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zákona súd posúdil to, že už bol právoplatne odsúdený za rovnakú trestnú činnosť. Súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Teda v danom prípade ide o prevažujúci pomer priťažujúcich okolností, čo odôvodňuje postup v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona. Avšak vzhľadom na skutočnosť, že obžalovaný už bol odsúdený za zločin, súd upravoval uvedenú trestnú sadzbu podľa § 38 ods. 5 Trestného zákona, ktorý vylučuje aplikáciu § 38 ods. 4 Tr. zákona. Preto súd upravoval trestnú sadzbu len podľa § 38 ods. 5 Tr. zákona tak, že zvyšoval dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby (4 roky) o polovicu t. j. o 3 roky. Po úprave súd dostal trestnú sadzbu v rozpätí od 7 do 10 rokov. Pri rozhodovaní o druhu trestu súd poukazuje, že v zmysle § 34 ods. 6 Tr. zákona súd musel ukladať trest odňatia slobody, pričom v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zákona súd obligatórne musel ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody. Súd dodáva, že odhliadnuc od citovaných ustanovení Trestného zákona uloženie nepodmienečného trestu odňatia slobody si vyžaduje závažnosť a odsúdenia hodnosť daného skutku, kriminálna osobnosť obžalovaného, jeho bezcitnosť k utrpeniu iného a jeho zneužívanie návykových látok, ku ktorému nie je kritický.

Vzhľadom k týmto záverom súd rozhodol, že je nevyhnutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody vyšší ako upravená dolná hranica. Ako primeraný trest odňatia slobody súd vymeral nepodmienečný trest vo výmere 7,5 roka. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním predmetného skutku už bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, bolo potrebné zaradiť obžalovaného na výkon testu odňatia slobody v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

Určenie druhu a výmery trestu u obžalovaného Š. Y.

Pri určovaní druhu a výmery trestu súd bral do úvahy spôsob spáchania skutku, význam spôsobeného následku, zavinenie, pohnútku, priťažujúce a poľahčujúce okolnosti.

Bolo nepochybne preukázané, že obžalovaný spáchal skutok, ktorý súd podriadil pod skutkovú podstatu prečinu výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona, pričom ide o násilné konanie, ktorým obžalovaný porušil pokojné občianske spolužitie.
Pri posudzovaní osoby páchateľa, jeho pomerov a možností jeho nápravy v zmysle § 34 ods. 4 Tr. zákona sa súd opieral o nasledujúce, na hlavnom pojednávaní prečítané znalecké posudky a listinné dôkazy:
· Znalecký posudok MUDr. J.j a MUDr. L.j pos. č. 55/2014 zo dňa 23.4.2014 z č. l. 74 - 86,
· odpis z registra trestov obžalovaného z č. l. 153, z ktorého je zrejmé, že obžalovaný už bol v minulosti celkovo 3 x trestne odsúdený za násilnú a drogovú trestnú činnosť, pričom naposledy bol odsúdený trestným rozkazom tunajšieho súdu sp. zn. 5 T 62/2013 zo dňa 24.4.2013, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.4.2013 za prečin nebezpečného vyhrážania, za čomu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 6 mesiacov so zaradením na jeho výkon do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, pričom z výkonu tohto trestu bol podmienečne prepustený 27.6.2013 so skúšobnou dobou na 2 roky teda do 27.6.2015. Z uvedeného vyplýva, že predmetného skutku sa obžalovaný dopustil v skúšobnej dobe podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody,
· lustrácia Generálnej prokuratúry SR z č. l. 155 - 161,
· správa o povesti obžalovaného z obce Kechnec z č. l. 115, z ktorej vyplýva, že obžalovaný je problematickou osobou, s vážnymi problémami správania sa na verejnosti, je dlhodobo nezamestnaný a nemá dobrú povesť v obci.
· trestný spis Okresného súdu Košice - okolie sp. zn. 5 T 23/2014, z ktorého súd zistil, že rozsudkom zo dňa 10.12.2014 bol T. Y. uznaný za vinného z prečinu porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), c) Trestného zákona, ktorého sa dopustil dňa 30.11.2013, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody vo výmere 1 roka so zaradením na jeho výkon do ústavu so stredným stupňom stráženia.

Z vykonaných dôkazov mal súd za preukázané, že obžalovaného možno hodnotiť ako osobu s rysmi nezdržanlivosti a nedostatočnej sebakontroly, ktorá má sklony k páchaniu trestnej činnosti. Obžalovaný bol už v minulosti vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý evidentne nemal na obžalovaného dostatočný výchovný a preventívny účinok, nakoľko ani hrozba výkonu zvyšku trestu, z ktorého bol obžalovaný podmienečne prepustený, nemala na obžalovaného očakávaný vplyv. Na základe uvedeného sa súd domnieva, že obžalovaný je dlhodobo kriminálne orientovaný a sociálne neprispôsobivý, preto aj prognóza jeho ďalšieho správania vyznieva jednoznačne negatívne aj s ohľadom na zbiehajúcu sa trestnú činnosť.
U obžalovaného ide o uloženie súhrnného trestu podľa § 42 ods. 1 Trestného zákona, nakoľko predmetného trestného činu sa dopustil dňa 1.1.2014, pričom trestný rozkaz tunajšieho súdu sp. zn. 5 T 23/2014 zo 16.4.2014 za skutok zo dňa 30.1.2013 mu bol doručený až dňa 25.6.2014, teda predmetný skutok spáchal skôr, skôr ako bol právoplatne odsúdený rozsudkom tunajšieho súdu sp. zn. 5 T 23/2014 zo dňa 10.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.12.2014 za skutok spáchaný dňa 30.11.2013. U obžalovaného je daný viaccinný súbeh dvoch rôznorodých trestných činov - prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 1, ods. 2 písm. b), c) Trestného zákona a prečin výtržníctva podľa § 364 ods. 1 písm. a) Trestného zákona. Súd v súlade so zásadami ukladania úhrnného trestu v zmysle § 41 ods. 1 Trestného zákona ukladal súhrnný trest, pričom ako základ trestnej sadzby použil trestnú sadzbu zakotvenú Trestným zákonom za najprísnejší zbiehajúci sa trestný čin, čo v tomto prípade je prečin porušovania domovej slobody podľa § 194 ods. 2 Tr. zákona, za ktorý zákon stanovuje trestnú sadzbu trestu odňatia slobody od 1 - 5 rokov a túto trestnú sadzbu upravoval v zmysle § 38 Tr. zákona nasledujúcim spôsobom.

Ako priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. h) Tr. zákona súd posúdil to, že obžalovaný svojim konaním spáchal dva trestné činu a ako ďalšiu priťažujúcu okolnosť v zmysle § 37 písm. m) Tr. zákona súd posúdil to, že už bol právoplatne odsúdený za druhovo rovnakú trestnú činnosť. Súd nezistil žiadnu poľahčujúcu okolnosť. Teda v danom prípade ide o prevažujúci pomer priťažujúcich okolností, čo odôvodňuje postup v zmysle § 38 ods. 4 Tr. zákona. Preto súd upravoval trestnú sadzbu podľa § 38 ods. 4 Tr. zákona tak, že zvyšoval dolnú hranicu zákonom stanovenej trestnej sadzby (1 rok) o jednu tretinu t. j. o 16 mesiacov. Po úprave súd dostal trestnú sadzbu v rozpätí od 28 mesiacov do 5 rokov. Pri rozhodovaní o druhu trestu súd poukazuje, že v zmysle § 49 ods. 2 Tr. zákona súd obligatórne musel ukladať nepodmienečný trest odňatia slobody, keďže obžalovaný spáchal úmyselný trestný čin v skúšobnej dobe predchádzajúceho podmienečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody a tiež aj s ohľadom na zásady ukladania súhrnného trestu podľa § 42 ods. 2 Tr. zákona, kde ukladaný súhrnný trest nesmie byť miernejší ako rušený trest.

Vzhľadom k týmto záverom súd rozhodol, že je nevyhnutné uložiť nepodmienečný trest odňatia slobody, pričom súd prihliadol na predchádzajúcu trestnú činnosť, kde na prvé dve odsúdenia sa vzťahuje fikcia neodsúdenia a tretie odsúdenie je za prečin, ako aj zbiehajúci sa trestný čin je prečinom má súd za to, že postačí uloženie trestu na dolnej hranici trestnej sadzby upravenej v zmysle § 38 ods.4 Tr. zákona. Ako primeraný trest odňatia slobody súd vymeral nepodmienečný trest vo výmere 28 mesiacov. Vzhľadom k tomu, že obžalovaný v posledných 10 rokoch pred spáchaním predmetného skutku už bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin, bolo potrebné zaradiť obžalovaného na výkon testu odňatia slobody v zmysle § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

V zmysle § 42 ods. 2 Tr. zákona súd zrušil výrok o treste v rozsudku tunajšieho súdu sp. zn. 5 T 23/2014 zo dňa 10.12.2014, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 29.12.2014, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu, ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Čo sa týka nároku poškodeného na náhradu škody, tento si riadne a včas uplatnil nárok na náhradu škody z titulu bolestného vo výške, v akej ju vyčíslil znalec. Znalec MUDr. G. vo svojom znaleckom posudku č. 17/2014 ohodnotil náhradu za bolesť za zranenia, ktoré poškodený utrpel dňa 1.1.2014 na 2.174,- €.

Keďže súd jednoznačne a nepochybne konštatoval vinu obžalovaného H. za spôsobenie predmetného zranenia poškodeného, súd nevidel prekážky nepriznať poškodenému nárok na náhradu škody v uplatnenej a znalcom vyčíslenej výške a zaviazal obžalovaného H.lu na jej náhradu.
Z. H. - inému úmyselne spôsobil ťažkú ujmu na zdraví a na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného,

Š. Y. - na mieste verejnosti prístupnom sa dopustil výtržnosti tým, že napadol iného,

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je možné podať odvolanie a to do 15 dní od oznámenia rozsudku. Oznámením rozsudku je jeho vyhlásenie v prítomnosti toho, komu treba rozsudok doručiť. Odvolanie sa podáva na Okresnom súde Košice - okolie. O odvolaní rozhoduje Krajský súd Košice - okolie